

ENERGIA

L'Ebre davant els Fons "Next Generation"

La crisi iniciada l'any 2008 provocada per l'escat de la bombolla immobiliària va ensenyar moltes coses als economistes i als gestors públics. Tantes coses com per exemple el que no s'ha de fer en moments de crisi econòmica. Així, mentre els Estats Units d'Amèrica, focus inicial de la "Gran Recessió del 2008", com així l'anomenen els grans economistes americans: Joseph Stiglitz, Paul Krugman, Stephen Kelton van apostar per unes receptes econòmiques expansives per sortir ben aviat d'aquella pertorbació econòmica. Una crisi que quasi esborra completament el sistema bancari americà. Aquí, a l'altra banda de l'Oceà Atlàntic, les receptes aplicades contra la crisi econòmica foren totalment oposades a les realitzades pels gestors econòmics americans.

El fet és que mentre els americans

van engegar una política fiscal i monetària expansiva, els europeus amb la batuta comandada per la cancellera alemanya Angela Merkel, aplicaven amb dogma de fe una política restrictiva. El resultat d'aquelles polítiques econòmiques foren que els americans cap a l'any 2012 ja sortien de la crisi, mentre aquí fins a mitjans del 2017 i principis 2018 no s'albirava la llum al túnel. En resum, Espanya va sofrir una recessió econòmica més llarga i profunda amb unes altes taxes d'atur, una destrucció d'empreses impressionant i la quasi desaparició del sistema bancari degut sobretot a les polítiques econòmiques aplicades en aquell moment. Les famoses retallades donaven fe al famós refrany: "Va ser pitjor el remei que la malaltia".

De l'experiència treta de la gran crisi de l'any 2008 i de les conseqüències

que en van derivar sorgeixen els fons de "la Next Generation". La Unió Europea no vol repetir els mateixos errors i inicia una política expansiva en la qual concretament a Espanya li toquen 140 mil milions d'euros. Uns diners que pel que tot indica una gran part d'aquests aniran destinats al desenvolupament i producció de l'Hidrogen Verd.

El cert és que els fons "Next Generation" i la seva aplicació a la producció de combustible no fòssils són una gran oportunitat per al nostre territori. Això és així perquè per a la producció de l'Hidrogen Verd es necessiten dos factors importants dels quals el nostre territori ebrenc és abundant: aigua i energies renovables. Per tant, seria una llàstima que tenint les comarques de l'Ebre els dos factors més importants per a la producció d'a-

quest combustible del futur, el nostre territori no ho aprofités i es quedés en un pam de nas.

A partir d'aquí, sabent els dos factors per a la producció d'hidrogen verd, només queda que la iniciativa privada vagi conjuntament amb el sector públic i tirin endavant projectes viables de producció d'aquest combustible del futur immediat. Projectes, com es rumoreja, que podrien desenvolupar-se a la planta d'Erkimia a Flix, en què l'empresa matriu Erccos ja ha anunciat la instal·lació d'un parc solar. Realment, seria una gran notícia que aquesta empresa química apostés un altre cop per la planta situada a la comarca de la Ribera d'Ebre. Una aposta que podria ser una alternativa al tancament de les nuclears.

Per acabar, i independent dels fons de "Next Generations", el que va que-

Batiste Forcadell

llicenciat en economia per la UNED

dar clar després de la "Gran Recessió" és que en moments de crisi econòmica com l'actual, causada per la pandèmia del coronavirus o com la provocada pel l'escat de la bombolla immobiliària, el que han de fer les administracions públiques és incrementar la despesa pública per impulsar l'econòmica, traient els diners d'on sigui possible: de l'estalvi, del romanent o endeutar-se, i d'aquesta manera evitar que una part de la població pateixi, entre altres coses, perquè al final de tot sempre són les mateixes persones i aquestes són les més desfavorides.